

عنوان مقاله:

میزان پایبندی ترجمه های معاصر فارسی در برگردان «ارایت» و فروع آن در قرآن کریم

محل انتشار:

مطالعات سبک شناختی قرآن کریم، دوره 4، شماره 7 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

کاوس روحی برندق - دانشیارگروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

ترکیب «ارایت» و فروع آن یکی از ترکیب های دشواریاب قرآن کریم از نظر نحوی و پیرو آن از لحاظ برگردان آن به زبان های دیگر از جمله فارسی است. این پژوهش با هدف تحلیل و ارزیابی برخی از ترجمه های فارسی معاصر و مشهور قرآن کریم (الهی قمشه ای، رضایی اصفهانی، شعرانی، صفوی، صفار زاده، فولادوند، مجتبی، مشکینی، معزی و مکارم) در برگردان آیات مشتمل بر «ارایت» و فروع آن بر اساس معیارهای صرفی، نحوی و بلاغی که باید در ترجمه این ترکیب رعایت گردد، موارد کاربرد این ترکیب در قرآن را مورد پژوهش قرار داده و به این نتیجه دست یافته است که سازگارترین ترجمه ها با معیارهای صرفی، نحوی و بلاغی، در رتبه نخست ترجمه صفوی است که در ۲۶ مورد، و سپس مشکینی و شعرانی در ۲۲ مورد، و سپس مجتبی در ۲۰ مورد این معیارها را رعایت کرده اند و ترجمه های رضایی اصفهانی و معزی به لحاظ اینکه این معیارها را در هیچ موردی رعایت نکرده اند، ناپایبندترین ترجمه ها می باشند.

کلمات کلیدی:

ترجمه قرآن، «ارایت»، ترجمه فارسی، معیارهای صرفی، نحوی و بلاغی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1419865>

